

Prædiken til 1.s. i advent

En ny dag er på vej, portene åbnes, og Jesus rider ind i Jerusalem.

De bibelske læsninger på kirkeårets første søndag, i salme, brev og evangelium, har karakter af begyndelse, åbning og indtog (Sl 24, Rom 13,11-14, Matt 21,1-9). Disse bibelske læsninger har alle signalkarakter, bebuder idag, at vi står ved noget nyt, et nyt kirkeårs begyndelse.

Disse bibelske læsninger fortæller på en gang om det givne og om Gud, som kommer os imøde, og de formaner os samtidigt om, hvordan vi skal forholde os til daggryet og Guds søn, som på æslet rider ind i vores verden og ind i vores tid.

Apostlen Paulus taler om dagen, som er nær. Salmisten opfordrer os til at træde frem for Gud og takke ham, og evangeliet fortæller om Jesus, som rider ind i Jerusalem og hyldes som en konge. Her er ord både om det, som Gud møder os med i livet, og tydelige opfordringer til os, om hvordan vi skal tage imod Guds gode gaver.

✠

Gud er skaberen, stærk og vældig, siger salmisten. Han er lyset, daggryet og morgenen, som møder os, siger Paulus, samtidigt med, at den samme apostel opfordrer os til at iklæde os det lys, Gud lader skinne på os.

Gud er Sønnen, som sagtmødig, stille, rider ind i byen på et æsel. Han hyldes som en konge, men det er intet triumftog, for det er den samme mand, som måtte nøjes med en krybbe som vugge og som snart efter bliver henrettet som en forbryder.

Og Gud er nærværende. Det er her på jord, det sker. Jesus rider ganske vist i en for os fjerntliggende og fremmed by, men vi skal i navnet Jerusalem genkende vores egen by og eget sted. Og det hvad enten vi lever i den mindste flække eller bor i den største metropol. Det er her på jord, Gud stærk og vældig, sagtmødig og stille træder ind gennem porte og døre. Det er her Gud taler og fortæller os, hvad han har på hjertet, og det er her Guds Ånd fortsat blæser.

Og samtidig er disse bibelske læsninger fulde af formaninger og billeder til efterfølgelse på, hvordan skal vi forholde os til Gud og hans søns komme til verden.

Paulus formaner os om, at vi skal iklæde os Kristus. Dvs. drop kiv og misundelse! Tænk ikke på din indflydelse eller mangel på samme! Tænk ikke først og fremmest på, hvordan du virker og ser du! Stå hverken fast i selvkritikken eller i glæden over dig selv! Iklæd dig i stedet Herren Jesus Kristus, dvs. vær til stede og bær det lys frem, som Gud har ladet skinne på dig!

Vi er ikke guder, vores liv er skrøbeligt og vores verden lille, men klædt i Guds lys får vores liv og det menneskelige fællesskab både mening og fylde. Vi er ligefrem fordret at tage del i det.

Så derfor pris Gud, tak ham med hjerte, mund og hænder!

Træd ind i flokken, der hylder Jesus palmesøndag!

Træd ind i universets takkekor og syng med på klodens sang. Allerede den gammeltestamentlige salmist opfordrer med højstemt poesi alt levende til at dele i denne tak:

Englene skal lovprise Gud. Solen og månen synger med. Havdyrene og kvæget brøler og fuglene har let ved sang. Ilden knitrer, haglene slår hårdt mod jorden, sneen falder, røgen stiger, frugttræerne blomstrer og cedertræerne grønnes. Alt levende synger med, og det er salmisten opfordring også til os: "Lovpris Gud... Alt, hvad der ånder, skal lovprise Herren." (Sl 150,1.6)

Der ligger imidlertid ofte andre ord end tak på mine læber. Hvor ofte er vores munde ikke i stedet fyldt af ironi og sarkasme, populistiske tilråb og vrede fra sindets og kroppens mørkere dyb. Eller tungen er glat og ordene så slebne, at de slet ikke har fat i mit liv.

Her er jeg nødt til at lytte til andre end mig selv. Og det er da godt at lytte til salmister, brevskrivere og evangelister, som gennem kirkeåret lærer mig andre ord, som rejser en himmel over mit hjem, og som peger på andet og mere end det, jeg troede var mit.

Det kan godt være, at de bibelske læsninger er gamle ord, og at de kan virke nærmest som fossiler, men det er netop disse ord, som lærer mig at prise Gud og takke for livet. De presser mig til at se ud over min egen næsetip, spidder min forfængelighed og peger på mit ansvar ud i livet.

Det begynder i dag. Døren er åben og Jesus træder med os ind i det nye år. Lær os at synge som folket sang: "Hosianna, Davids Søn! Velsignet være han, som kommer i Herrens navn! Hosianna i det højeste!" Amen